UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Balthassaris Alvarez, Societatis Iesv Religiosi

Puente, Luis de la

Coloniae Agrippinae, 1616

§. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42916

Visual Library

,, tionis morte consequuntur quietem illam, quæ in
,, hac exilij regione potest obtineri. Sed quoniam
,, non statim & vno tractu seriam nostram abnega-
,, tionem amplectimur, fit vt semper gementes cru-
,, cem feramus, nec moriamur in ea: quod est Hypo-
,, critarum proprium.

§. I.

HOC itaque animi decreto cœpit hic vir arduum hoc exercitium; aggressusque est magno animo & spiritu mortificationem eius, quod solet esse maximè in homine profundè radicatum, improbam scilicet naturalem corporis constitutionem: quæ in initio arida erat, & aspera, secum, & cum alijs: de qua, ab alijs, qui illũ nouerant, monitus, eam ita correxit ac mortificauit, vt erga se quidem asperitatem retinuerit; erga alios verò magnam induerit facilitatem & suauitatem, eũ in modum, quo de S. Patre nostro Ignatio scribitur, quod naturalis eius constitutio esset valde cholerica: quam tamen mortificatione ita permutauit, vt omnibus appareret phlegmatica: ad cuius imitationem adeò Pater hic naturalem suam constitutionem mutauit, vt ex rigido ac seuero valde effecerit mitem, ac mollem.

AFFECTVM etiam carnis & sanguinis erga consanguineos, qui aliàs adeò est naturalis, & in multorum cordibus infixus, adeò ipse mortificatum ac subiectum habuit, atque si nec patrem, nec matrem, nec cognatos vllos haberet. nunquam ab eo audiebatur vnde esset, aut quos haberet cognatos; nec in eorum se negotia ingerebat. Et cùm Romam profectus est; quamuis eundo, ac redeundo tribus tantùm miliaribus à patria sua transi-

transiret: noluit tamen aut eò diuertere, aut vllo indicio ad se accersere. Et cùm eò profectus est, id fecit ab obedientia Patrum Prouincialium coactus; & postquam ipse multas rationes attulisset ad id impediendum: Ob quam etiam causam nihil vnquam voluit ab eis accipere, ne si id faceret, nouo aliquo vinculo ad eos inuisendos obstringeretur. dicebat enim, Religiosum virum debere tota sua vita in id contendere, ne cuiquam homini super terram cognato, amico aut consanguineo sese obstringeret, sed potiùs esse, sicut [a] *Melchisedech sine patre, sine matre*, aut aliquo consanguineo, qui quocunque modo religiosam eius libertatem lædat aut impediat.

[a] *Heb. 7. 3.*

VALDE etiam studuit sensus suos mortificare, ita, vt in nulla re eorum propensioni acquiesceret. Videndi curiositatem mirum in modum vicit: dum enim Romam esset profectus, vbi tot sunt res visu dignæ, abstinuit tamen: ac dum alij ad eas videndas excurrerent, ipse ad corpora sanctorum in oratione manebat, quorum reliquias magno affectu venerabatur. Cùm esset Collegij Metinensis Rector, ac die corporis Christi iret in processione, aduerterunt multi, eũ toto tempore, quo processio illa durauit, oculos ita sanctissimo Sacramento infixos habuisse, vt nunquam eos inde auerterit ad saltationes & alia, quæ ad celebritatem illam exornandam fiebant, magnamque illi occasionem ea aspiciẽdi dabant. Et quadam opportuna occasione ipsemet retulit, quòd, cùm Vallis-Oleti esset, in solenni & publico quodam sanctæ Inquisitionis Actu, contigisset sibi locus, ex quo non poterat theatrum, in quo ipsi Inquisitores &

publicè pœnitentes erant, aſpicere, quin priùs multas fęminas, quæ in altero theatro ante ipſum erant, aſpiceret. Quod cùm ſibi videretur valde indecens, & incommodum, extraxerit quandam beatiſſimæ Virginis imaginem, quam ſecum portare conſueuerat, in quam ita oculos & cor ſuum infixit, vt cùm actio illa publica per ſeptem integras horas duraſſet, nunquã oculos ſuos ab imagine ipſa diuertiſſet; neque magis fuit conſcius eorum, quæ ibi geſta eſſent, quàm ſi præſens non fuiſſet.

NEC minori cura, ac diligentia guſtatus ſenſum mortificauit: nam, quando cibus aliquis benè illi ſapiebat, ſtatim à ſe remouebat: & minimùm optimum bolum relinquebat, dicens: decere, Deo illum relinquere. Nec permittebat aliquid particulare ſibi in menſa apponi. quod ſi quando aliquid tale apponeretur: illud ſibi proximis dabat. Imò ſi ordinaria portio, melior illi contingebat, quàm ſibi aſſidenti; eam cum illo commutabat, ac deteriorem pro ſe accipiebat. Quod ſi quando diſſimulanter, deteriorem panem, ac duriorem ſibi accipere poterat: id faciebat, apponens meliorem, & molliorem ſibi aſſidenti. In cubiculo ſuo nunquam voluit aliquid retinere ad indulgendum palato, etiamſi illi aliàs multa mitterentur: ſed curabat, vt infirmis darentur.

CVM ægrotaret, quò maiori in appetentia & faſtidio laborabat: eò maiorem ſibi vim infere-

ferebat, vt quod apponebatur, comederet: quia ipsa cibi sumptio tunc erat gustatus mortificatio, & cruciatus. Potiones, & purgationes ex Pharmacopæo, etiamsi amarissimas, sumebat cum mora, & paulatim vsque ad vltimam guttam: imò in ipso ore vltimam partem retinebat quasi illud abluens: vt sic potionis acerbitatem diutius gustaret. AEgrotanti semel apposuerunt pullum non apertum, sed plumis tantum ablatis coctum: & quamuis ingratissimum haberet saporem, comedit tamen ex eo, vt se mortificaret: donec idem ille, qui apposuerat, id aduertens, ex mensa abstulit. Sed has omnes mortificationes ita facere studebat, vt nullus aduerteret, vt sic honorem & opinionem fugeret, quam homines de sese mortificante concipiunt: Sed non poterat illas occultare: quia omnes attentè obseruantes id deprehendebant.

Cvm semel in hospitio quodam vix aliud ad comedendum haberet, quam vnum ouum, studio permisit cadere in terram, cum aliquo indicio, quasi inaduertenter cecidisset: quod tamen socius, studio factum aduertit, vt se etiam in illo exiguo cibo, qui aderat, mortificaret. Hostis erat rerum boni odoris extra Ecclesiam, & locum alicuius ægroti, quando id erat necessarium. Et eodem mortificandi se spiritu, etiam cùm esset superior, immunda loca purgabat. In proprio cubiculo incommoditates quærebat, vt essent mortificationis materiæ. Abulæ elegit

sibi

ſibi aliquando cubicellum, in quo vix poſſet ſe mouere; nec vlla eſſet menſa: ſed in quodam aſſerculo Breuiarium, & quoſdam alios libellos collocabat. Nunquam in coriacea ſede ſedebat; aut in alia, quæ retro haberet reclinatorium, etiam cùm eſſet conualeſcens, & corpus aliqua requie indigeret; ac propterea nunquam in cubiculo ſuo habuit niſi ſellam ligneam plicatilem ſine reclinatorio.

SEVERIOR fuit, ac valdè rigidus in aſpera corporis ſui tractatione, dicens: animam quæ amore Chriſti Domini noſtri vulnerata eſt, non eſſe contentam, niſi vt ipſum corpus vulneretur: nam tunc quemadmodum in ipſis cordibus eſt ſimilitudo, quando vtrunque eſt vulneratum: ita inter eius corpus & ſacratiſſimam Domini ſui humanitatem, quam læſam videt, & vulneratam. Quare, cùm eius Dominus non mittit corpori dolores & morbos, ipſemet hoc ſibi aſſumit, vt proprium corpus affligat & vulneret.. Ita ergò ſanctus hic vir faciebat. cùm enim S. Pater noſter Ignatius in libello exercitiorum adeò commendet ijs, qui ſe dedunt orationi, vſum pœnitentiarum & afflictionum corporis, magnus erat inter noſtros ſimul cum oratione ſpiritus & vſus Pœnitentiæ: vt quotidie cilicium geſtarent, bis in die, mane ſcilicet, ac veſperi diſciplinas facerent; & vnamquamque vltrà horæ quadrantem: dormirent ſuper aſſerem; ſemel tantum in die comederent; extenſis brachijs in modum crucis per horas aliquot ſtarent; in triclinio per vnum, aut etiam duo Miſerere diſciplinas facerent; & ſancta alia exercitia, quæ ignis diuini amoris in illo-

illorum cordibus ardens adinueniebat, vt ſeipſos perſequerentur, dureque tracterent: conantes ſancta quadam æmulatione alij alios excellere. Et qui ſanctum hunc Patrem nouerunt, affirmant, eum hac in re alios excelluiſſe. Qui cùm ferè ſemper eſſet Superior, maiorem habebat ad magnas pœnitentias præſtandas authoritatem & libertatem. Adeò ſeueras quotidiè in toto corpore à pedibus vſque ad capùt diſciplinas faciebat, vt Tyrones Metinæ, per modum exaggerationis dicerent, quod faceret tremere totum illud latus domus in quo illas faciebat. Fuitque opus, vt Prouincialis terminũ illi præſcriberet ac limitẽ: & Cõfeſſarij aduertentes, quòd ex mala corporis tractatione ſenſim imminueretur, & cõſumeretur cilicijs, abſtinentijs, & in aſſere cubationibus, illum iuſſerũt omnia hæc moderari, ne ſalus, & ipſa eius vita conſumeretur, ſicut multis alijs ex noſtris eadem ex cauſa euenit.

§. II.

NEC ſatis ſibi exiſtimabat eſſe hanc externam corporis & ſenſuum mortificationem; ſed maiori adhuc cura ac diligentia ſtudebat propriæ voluntatis mortificationi, vtpote præſtantiori, maioriſque momenti, ad profectum in ſpiritu, & in omni virtute; & ad maiorem cum diuina voluntate in rebus omnibus conformitatem: quod eſt ſupremum perfectionis culmen. Et hoc nomine hunc ei ſenſum dedit Dominus, quem in ſuo refert libello, ſermonem de ſeipſo tanquam de tertia perſona faciens: intellexit, inquit, Deum Dominum noſtrum